

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29.-, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Poslední příležitost.

Sobotní projev státního tajemníka K. H. Franka na Staroměstském náměstí se vyznačoval naprostou nedvojsmyslností a jasností. Byl z převážné míry určen posluchačům a čtenářům českým, tlumočil jim stanovisko a potřeby říšské, které musí být Čechy správně pochopeny, neboť jsme všichni nedělitelnou součástíkou Říše. Proto jeho řeč byla střízlivá, logická a věcná. Nikdo se už nemůže domnívat, že snad nadále bude možno předstírat neporozumění nebo nepochopení; na Staroměstském náměstí dozněla slova úplně jasná, v nichž nebylo žádných polovičatých náznaků, ani stěží pochopitelných metafor.

Projev státního tajemníka K. H. Franka postavil nás před nutnost výběru, před alternativu: buď šťastně a spokojeně žít pod vlastní samosprávou v rámci Velkoněmecké říše, nebo se octnout v nesmířitelném rozporu se životními zájmy německého národa a to dokonce v době, kdy vede válku a kdy je odhodlán si za každou cenu zabezpečit vnitřní klid. Co by pro náš národní život a pro každého jednotlivce i pro jeho rodinu znamenala druhá možnost — snad není zapotřebí podrobně vykládat. Německo přece musí za každou cenu tvořit — jak to řekl pan státní prezident dr. Emil Hácha — předpoklady svého příštího vítězství. Naprosto není myslitelné, aby se dnes trpělo porušování těchto předpokladů.

Chceme-li pokojně žít v rámci Velkoněmecké říše, nuže, je zapotřebí, aby každý z nás — dnes už snad jde jen o několik zanedbných zatvrzelců — se vzdal dřívějšího nesprávného ideologického a psychologického zaměření, odpoutal se od vymělkovaných koncepcí a dějepisných lží a zamítl všechny cizí vlivy. Musíme si otevřeně říci: Beneš už nikdy nesmí určovat naši politiku. — Skutečným autorem Mnichova byl přece Beneš. Jeho krátkozrakost a protiněmecká zvilost způsobily krach tehdejšího našeho státu. A tehdy Beneš, který dnes vybízí k odboji, s mnichovským ujednáním souhlasil jen proto, aby nemusel odstoupit, aby si zachoval osobní posici a zůstal prezidentem. Byli jsme mu vždy dobří jen jako stupínek ke slávě, jako nástroj. I dnes chce český národ zneužít jako nástroje, jistě jeho mysl rozkladem, aniž se ohlíží, že takto ničí životy a existence, rozvrací rodiny a rozsevá bídu a neštěstí. Je nutno zavrhnout všechny zásahy zvenčí, odsoudit je jasně a nedvojsmyslně, ale především — nikdy ve svém osobním počínání se neřídit nejmenším ohledem na emigranty.

R. Fr. Šimek:

PROSINEC

Prosinec krásy nám přináší,
jaká to kytice pestrá!
Duše na radost je bohatší —
pradávných čekání sestra!

Z daleka nová naděje
do srdcí kladena s něhou —
kraj v bílý rubáš se oděje
a cesty do dálek vedou.

Státní tajemník K. H. Frank vyzýval, abychom nechali všelijaké dvojité hry a rozebranosti jazyka a mluvili tak, aby slova měla jenom jeden smysl a byla jasná. I to je přijatelné. Je to přece v podstatě výzva, aby český národ už jednou vzpřimil páteř, zavrhl každou obojetnost, aby jeho řeč byla slova „ano — ano, ne — ne“. Ovšem, nejde tu jen o slova. Hlavně o činy. Musí navždy zmizet tichá sabotáž, netečnost, protahování, předstíraná nerozhodnost a věčné odklady. Podobné metody jsou za války nemožné. Kdož by snad v nich chtěl pokračovat v domněnce, že tak prospívá českému národu, učiní mnohem lépe, odejde-li ihned do ústraní. — Celým svým jednáním musíme dokázat, že jsme upřímní a věrní partneři německého národa. Pouhá trpná lojalita už nestačí. — Nestačí proto, že tento pojem je zkompromitován, že je těžko věsti rozdělující

Adolf Wenig:

Svatý Mikuláš.

Mikulášská nadílka je z těch starých zvyků lidových, které se u nás udržely nejdéle, které vlna všednosti nedovedla zahladit. V první řadě ovšem těšily se a ještě se těší děti na den sv. Mikuláše, na 6. prosinec, vlastně na předvečer toho dne, kdy štědrý světec naděluje. A toho večera k nim přichází osobně, s nezbytnými svými průvodci, andělem a čertem, aby se přesvědčil, jak se děti chovají a podle toho buď odměnil nebo potrestal — toto obstarává hrůzu nahánějící čert, brumlající a řetězem hřmotící a metlou vyplácející, ono dobrák anděl, mající na lokti koš s dárky. Ale jindy se vůbec neukáže, kladé své dárky dětem do punčochy, přichystané k tomu za oknem. Tu už se ukazuje vševědoucím — rozezná hodné děti od zlých, aniž je spatřil, podle toho také naděluje. Ale kdo by neznal tyto všechny způsoby a okolnosti mikulášské nadílky!

Okénko do minulosti...

V roce 1639 obdržel Staňkov právo vybírat mýto z mostu přes řeku Radbuzu, které se také vybíralo. Kdy bylo zrušeno, není zaznamenáno. — Práva k vaření ječmenového a pšeničného piva získal Staňkov již v roce 1602. — Na základě této privileje existuje zde dosud sousedstvo s pravovarečným právem, k němuž přísluší majitelé popisných čísel 1 až 94.

čáru mezi lojalitou skutečnou a lojalností domnělou, která pasivním chováním zasílá zlomyslný trpný odpor.

Nuže, byla nám dána poslední příležitost. Je to příležitost, abychom si narovnali páteř a ve společné práci se sblížili s německým národem, abychom se naučili dívat se na Říši, jako na vlastní stát, pro nějž chceme pracovat a jehož zájmy chceme hájit, abychom pochopili, že nebylo a není žádného protikladu mezi Berlínem a Prahou. Bylo by pro národ nesmírně škoda, kdyby této příležitosti nebylo použito. Byl by to zločin na budoucnost českého lidu. A český národ by se navždy odvrátil od těch, kteří ve své povýšené zaslepenosti by snad obětovali jeho životní zájmy a nevyužili této poslední příležitosti, po níž už nepříjde žádná výstraha a žádná výzva.

Ze života sv. Mikuláše (také Mikoláše) víme, že se narodil v 2. pol. III. stol. v Pataře, přístavním městě maloasijské Lykie. Studoval na kněžství a postupuje v hodnostech církevních, stal se biskupem v Myře, rovněž městě Lykie. Byl prý to muž velmi dobrotivý a dobročinný, pomáhal rád trpícím. Za císaře Diokleciana uvřazen byl do žaláře, když pak nastoupil vládu Konstantin Veliký, byl biskup opět propuštěn. Kdy a kde zemřel, neví se přesně; za jeho úmrtí den pokládá se 6. prosinec r. 327.

Z legend o dobrotivém biskupu budtež tu uvedeny aspoň dvě. Podle jedné z nich byl v Pataře zchudlý šlechtic, který v největší bídě, aby života uchránil, pomýšlel na to, zaprodati tři své krásné, nevinné dcery. Zvěděv o tom šlechtetný biskup, po třikráte hodil v noci oknem do bytu chudáka tajně po váčku se zlatem, čímž byla nejen rodina zachráněna, ale dcery

Z týdne.

Sňatek. V sobotu 9. prosince oddání budou ve staňkovském kostele pan Fr. Brož a Milada Flieglová, oba ze Staňkova.

Báseň spis. Josefa Biskupa, věnovaná Adolfu Wenigovi k jeho pětadesátinám a v našem listě otištěná, byla recitována při otevření výstavy knihy v Klatovech.

Mikulášská nadílka v sokolovně koná se tuto sobotu. Dárky se přijímají téhož dne odpoledne v sokolovně.

Skauti-junáci pořádají dnes, v sobotu večer Mikulášskou zábavu v sále Lidového domu.

Vánoční strom nebude letos postaven. Národní pomoc a Obvodní péče o mládež ve Staňkově připravují za součinnosti obecní a měšťanské školy chlapecké besídku v náhradu dříve pořádané slavnosti Vánočního stromu. Výtězek besídky bude věnován Obvodní péči pro její veliké úkoly. Občanstvo se upozorňuje již nyní na tento podnik, o jehož bližších podrobnostech je včas vyrozumíme.

Valná hromada místního odboru Národní Matice (dříve Národní Jednota Pošumavská) ve Staňkově koná se zcela určitě ve středu dne 17. prosince 1939 o 7. hodin večer v hostinci „u Kozinů“. Nesejde-li se v ustanovenou hodinu dostatečný počet členů, koná se valná hromada o půl hodiny později za každého počtu členů. Dostavte se všichni!

Kontrolní sbor našeho okresu byl jmenován. Okresní úřad v Domažlicích jmenoval podle nařízení vyhlášky předsedy vlády poradní a kontrolní sbor pro hospodaření s potravinami a krmivy. Za staňkovský obvod je v poradním sboru sedm zástupců, z nichž tři jsou rolníci, dva úředníci, dělník a obchodník. Jsou to: Ed. Vogeltanz, rolník ze Lštění, Jos. Sukovatý, rolník z Puelic, J. Poslední, rolník z Hlohové, V. Holub, úředník a Josef Štengl, obchodník, Karel Býrut, dělník a Adolf Ernst, poj. úředník; vesměs ze Staňkova.

Okresní osvětový sbor ve Staňkově konal v neděli 3. prosince v kreslirně chlapecké měšť. školy knihovnický kurs, jenž byl velmi čteně obelán. Při té příležitosti byl přítomným předveden úzký film, jenž svým zařízením a jedno-

duchostí se velmi dobře hodí pro osvětovou kulturní práci na venkově. O.O.S. patří za tento čin plné uznání.

Zdařilé dílo. Rodičovské sdružení ve Staňkově uspořádalo minulou neděli po celý den ve školní budově Výstavu dobré knihy, která byla navštívena takovým nečekaným počtem návštěvníků, že to překvapilo. Mnoho set osob prošlo expozicemi a bylo viděti zájem o dobrou knihu. Učitelské nakladatelství v Praze obleslalo výstavu velikým počtem krásných knih pro mládež. Také místní knihkupec L. Plachý uspořádal svoji expozici způsobem velmi vhodným. Učitelstvo školy po celý den podávalo rady návštěvníkům. Jeho zásluhou byla výstava velmi vkusně upravena.

Zpěváci, do práce! Pěvecký spolek „Vlast“ ve Staňkově zahájil v tomto týdnu činnost pravidelnými zkouškami mužského sboru. Opoždění činnosti zavinila přestavba hotelu Felix, ve kterém má spolek spolkovou místnost. Zkoušky se konají vždy ve čtvrtek.

Vyhláška. Ministerstvo obchodu pověřilo provedením řízení odběru železa a oceli v Čechách a na Moravě Zemskou jednotu odbor. společenstev zámečnicků a strojníků v Čechách, Praha II., Jungmannova 14. U této korporace jsou členové Společenstva různých živností ve Staňkově povinni vyžádati si formuláře spotřebních výkazů, aby je do konečné lhůty 14. prosince 1939 této zemské jednotě vrátili. Pro vaši informaci uvádíme, že této povinnosti podléhají: zámečnictví, strojnictví všeho druhu, jemné strojnictví, všechny autosprávkárny, výrobci a opravci jízdních kol, motocyklů, dětských kočárků, výrobci a opravci šicích a pletacích strojů, psacích, rozmnožovacích a všech kancelářských strojů, kontrolních pokladen, živnosti vahařské, nástrojařské, pilníkářské, kovosoustružnické, brusičství kovů, výroba kotlů, zařizování ústředního topení, chlazení a větrání, veškerá výroba kovového zboží, per, nedobytných pokladen, kovového nábytku, lékařských zařízení, stavebního kování, armatur, razidel, kamen a sporáků, chladičů, pивních tlakostrojů, hospodářských strojů, svářečských autogenních a elektrických aparátů, podniků autogenního a elektrického sváření, výroby kuličkových ložisek, těsnění oken a dveří, drátěných pletiv, plotů, uzenářských strojů, výroby

zvonce, Mikuláš s andělem rozdělili některé dárky hned, jiné nechávali dětem na ráno.

Kolem Jindřichova Hradce býval to celý mikulášský průvod. Dva z výrostků oblečení byli za biskupy, několik jich za vojáky, zvláště za husary, jeden za čerta nebo za kominíka. Někdy byl čert i kominík. Dále byl mastičkář a žid. Jeden z dalších jezdil na koni, nesl totiž z latí a hadrů sestojené beznohé tělo koňské, druhý na podobně udělané koze. Za nimi krácel medvěd (nebo dva) v kožíchu, s četnými zvonečky a rolničkami. Průvod uzavírali nosiči dárků, ponějvíce jablek a ořechů, které biskupové rozdělávali mezi hodné děti.

Tyto četné průvody se během doby sešrovnily na tříčlenné sdružení: Mikuláš, anděla a čerta. Tak vystupují leckde, venku i ve městech. Tak je také vykreslil ve svém rozkošném obrázku mistr Aleš — také Mikuláš!

(Z „Venkova“).

Měsíc české knihy a literátů našeho kraje. Není myslitelné, abychom

u příležitosti celonárodní akce „Měsíc české knihy“ opomenuli připomenouti naši krajské veřejnost povinnosti obzvláštní pozornosti knihám a dílům spisovatelů našeho kraje.

Je, literátů, kteří žijí mezi námi a o náš kraj se plně zasloužili. Je povinností poznati jejich práci a jako oni se přiblížili celou svou duší a srdcem k svému domovu, musíme poznati od nich dary, jež láskou a vzácným nadáním nám podali. České knize a spisovatelům byl proto zasvěcen měsíc dárků — měsíc lásky opravdové a štědrosti, která nezapomíná... My, Staňkováci máme v první řadě poznat životní díla spisovatelů-rodáků, kteří vyšli ze staré rodiny kantorské a svého domova nikdy nezapomínají. Wenigové — literáti, umělci, pedagogové, novináři, učenci — tak je vidíme, sice vzdálené rodiště, ale věrné. Postrádáme dosud bibliografii o tomto rodu, která by plně zhodnotila záslužného dílo jeho. A kraj Wenigův si zamilovali i jiní literáti, třeba nerodáci, věrní jeho přátelé. Pomáhají přem zvelebovat tento sesterský kout Chodska. Ve svých dílech se přibližují k nám a našim krásným lánům polí, lesů a luk. Cítíte z nich vůni svého domova, jehož brány se nám zdají právě prací těchto mužů vzdálenější, než krajové rozdělení... Biskup, Abraham, Polák, Berka, Rous, Berndorf, Kajer, Smolák, Svačina, Štěpánek, Krýsa, Szpyk, družící se k literárním velikánům sousedního Chodska: Baarovi, Vrbovi, Čapku-Chodovi a jiným, v jejichž dílech najdete také zmínky o nás. Splňme svou daň našim spisovatelům a pod každý vánoční stromek v každé domácnosti dopřejme sobě a svým milým — českou knihu!

* *

Občané proti obecnímu bubnu. Starodávny způsob oznamování obecních zpráv bubnováním udržel se dnes jenom v některých obcích. K nim patří také Staňkov, ale v poslední době se občanům přestává tento způsob líbit a viděli by raději, kdyby obec zřídila větší počet vývěsních tabulí. Těch lidí, kteří myslí, že by se buben lépe vyjímá v museu než na ulici, stále přibývá. (Plzeňský A-Zet). — Také jsme toho názoru, že v budoucím městě není myslitelné, aby tento starý způsob oznamování byl nadále prováděn jako dosud. Město jistě rádo vyhoví přání občanstva a pořídí větší počet úředních tabulí. Od občanstva však právem bude žádat, aby vyhlášky na deskách rádně četlo. Z dnešních zkušeností však má oprávněné obavy, neboť se vyhlášky oznamují bubnováním i vyvěšením na obecních tabulích a — mnozí lidé nedbají a nesledují těchto oznámení ani starým ani novým způsobem. To je také jedna bolest, ze které se musí budoucí měšťané brzo vyléčit, chtěli být městem. A po „bubnu“ těch bolestíček přijde ještě více. Věříme si, že je nový Staňkov šťastně překoná.

* *

mohly se dobře provdati. Od této příhody pochází prý zvyk dávání dárků tajně i zjevně v předvečer svátku sv. Mikuláše.

Druhá legenda, kterou známe z lidového básnictví francouzského, povídá nám o krutém činu hospodského, k němuž na své cestě přišli tři malí chlapci vpodvečer a prosili o nocleh. Co udělal hostinský? Podřezal děti, rozsekal jejich těla a nasolená naložil do kádě. Záhy potom přišel do hospody sv. Mikuláš, také žádal o nocleh a o večeři. Prý z toho nasoleného masa. Hospodský s hrůzou viděl, že je jeho ukrutný čin prozrazen. Ale svatý biskup usedl na kraj kádě a na jeho vlídná slova vylezly z ní děti živé a zdravé.

Na venkově slaven byl odedávna předvečer svátku sv. Mikuláše rozličnými lidovými obyčejí. — Tak v jižních Čechách i jinde chodil sv. Mikuláš, za něhož byl některý muž převlečen, v průvodu anděla, Smrti a několika čertů, kteří měli zvláště na čele spadeno. Tito pekelníci, majíce na sobě zpravidla obrácený černý kožík, řinčeli řetězy a zvonili na hliněné

a opravy elektromotorů, mandlů, kovotlačitelských závodů galvaniserské a veškerá strojnická výroba po př. zpracování kovů.

Domácí a nutné porážky. Na základě vyhlášky předsedy vlády ze dne 29. září 1939, č. 211-1939 Sb. z. a n., uvádí ve všeobecnou známost: Domácí porážky skotu jsou zakázány. Domácí porážky vepřů jsou dovoleny pro vlastní potřebu samozásobitelů a musejí býti ohlášeny 24 hodin před jejich provedením obecnímu úřadu. Nutné porážky musí býti ohlášeny neprodleně okresnímu úřadu prostřednictvím obecního úřadu. Byla-li zaviněna nutná porážka úmyslně, nebo hrubou nedbalostí držitele, může okresní úřad získané maso prohlásiti za propadlé ve prospěch státu. — Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají, nehledě k řízení soudnímu pokutou až do 1.000.000 K nebo vězení do jednoho roku. — Obojí trest může býti uložen též současně.

Pod stromček knížky Adolfa Weniga. Staňkovské děti musí znáti povídky, pohádky a pověsti svého rodáka, který jim umí tak krásně vypravovat, takže upoutá i dospělé. Ve většině jeho děl vane kouzlo drahého domova, na nějž Wenig tolik rád vzpomíná. V nakladatelství Novina v Praze vyšly tyto jeho knížky: *Večerní motýli*, povídky a příběhy s obrázky J. Weniga (váz. 6 K), *Vánoce*, povídky a legendy (váz. 6 K), *Certoviny z lidových pohádek s obrázky J. Weniga* (15 K), *Kocourkov*, populární příběhy lidí světoznámého města, ilustr. A. Scheiner (váz. 12 K), *Kytka pověstí*, váz. 15 K, *Modrý květ*, pohádka s obrázky autora syna, *Světlem pohádek*, pohádky z celého světa s obrázky P. Dillingera (váz. 18 K), *Zlamaná Lhota* (Druhý Kocourkov), ilustr. J. Čejky (váz. 15 K), *Zvířátka a loupežníci*, kniha pohádek (18 K).

Nové složení Okresního osvětového sboru ve Staňkově. V nejbližších dnech dojde k ustavující schůzi OOS ve Staňkově. Na základě výnosu ministerstva školství a nář. osv. budou zástupci bývalých politických stran nahrazeni členy

Národního souručenství. Plenum bude čítati 20 členů; z nichž tři čtvrtiny jsou jmenovány a jedna čtvrtina bude kooptována. Zasedají v něm zástupci okresního výboru, okres. školního výboru, obci, Národního souručenství, knihovník Okresní knihovny Masarykovy a zástupci spolků, kteří vyvíjejí v okrese činnost všeobecně vzdělávací. Předsednictvu OOS došlo již toto jmenování: Okresní úřad v Domažlicích jmenoval svým zástupcem Jaroslava Zidka, odbor. učít., okresní školní výbor Josefa Veseláka, ředitele škol a Bedřicha Holuba, učitele; okresní výbor Národního souručenství: V. Blahníka, účetního, K. Hofmana, úřed. stát. drah, K. Šimku, zámečnicka, J. Zidka, odb. učít. a kultur. refenta NS; Mladé NS: Fr. Andrlé, rolníka ze Všeckar, K. Jedličku, obchodníka a Ed. Kastnera, úřed. pojišť.; 40. okres DTJ: Jana Rajdla, Okresní hasičská jednota: Karla Langa, učít. hudby. — Dosud nejmenovala svého zástupce obec Staňkov a VI. okrsek sokolské župy Šumavské ve Staňkově.

Mistr J. Jindřich věnoval staňkovskému museu sedm svazků výtisků Chodského zpěvníku s vlastnoručním věnováním.

Kolébka—oltář—hřbitov. V měsíci listopadu se narodili: 2. Věra Janská, dcera pomoc. v domácnosti ve Staňkově, 4. Anna Vlachová, dcera dělníka v Kamenici D., 9. Anna Hulová, dcera dělníka ve Všeckarech, 10. Adolf Horst, syn dělníka v Ohůčově, 12. Marie Wagnerová, dcera úředníka v Kamenici Horní, 18. Marie Štenglová, dcera obuvníka v Kvičovicích, 19. Josef Jung, syn zedníka z Puelic, 30. Milada Dusíková, dcera rolníka v Kvičovicích; zemřeli: Karel Gruber, soukromník ze Staňkova (67 let), 4. Anna Poslední, manželka žel. zříz. z Hlohové (57 let), 6. Josef Berka, soukromník z Krchlebu (76 let), 6. Markéta Karníková, manželka zahradníka ze Staňkova (65 let), 22. Aloisie Reidlová, manželka důchodce ze Staňkova (67 let), 29. Barbora Záhořová, manželka domkáře z Krchlebu (45 let), 29. Vavřinec Janouš, pensista z Křenova (72 let), 29. František Slégl, horník z

Křenova (42 let), 30. Magdalena Nováková, vdova z Cerné (85 let); oddání: 4. Josef Štefl, kolář, s Růžnou Pítrovou, oba z Hlohovic, 5. František Blažek, dozorce fin. stráže s Annou Krausovou ze Staňkova.

Biografy.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v neděli dne 3. prosince o půl 5. hod. odp. a v 8 hodin večer český známý film dle díla Viléma Wernera: „Lidé na kře.“ V hlavních rolích: Smolík, Baldová, Boháč, Baarová, Vítová, Pešek a j. Režie: Mac Frič. — Dodatek: Zvukový týdeník.

Bio Sokol Koloveč předvádí v neděli dne 10. prosince v 8 hodin večer filmový románec lásky z dob J. Strausse: Tonička z baletu.

Sokolstvo.

VI. OKRSEK sokolské župy Šumavské pořádá tuto neděli, 10. prosince t. r. o půl 9. hodině dopol. ve staňkovské sokolovně kurs činovníků jednot. Na pořadu jest příprava všech činovníků jednot a členů předsednictva, nácvik prostných pro náčelníky a nácvik národních tanců pro náčelnice. Každá jednota vyšle do kursu starostu, jednatele, náčelníka a náčelnici.

ÚSPĚCHY našich sokolských žen. V těchto dnech obdržely členky naší jednoty, sestra Terezie Štraková a Marie Šindelářová diplomy z obecného závodu žen ČOS nižšího oddílu v župách r. 1939, v němž získala první závodnice 60,7 bodu a obsadila 4. místo a druhá závodnice 52,7 bodu a obsadila 10. místo v celkovém pořadí závodnic v župě.

Velocipedy ve velkém výběru — veškeré součásti a opravy. — Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.
JAN MESTL, STAŇKOV.

Písemnictví.

Chodská svarba. Roztomilou knížku, která líčí celý děj, odehrávající se mezi chodským chlapcem a chodskou dívkou od prvního okamžiku lásky až po svatební veselí, napsal a vydal R. Svačina, učitel v Domažlicích pod názvem Chodská svarba. Pěkný regionální tisk je snůškou lidových zvyků, písní a průpovědí a je doplněn četnými fotografiemi a obrázky malíře Paroubka.

Knížku básní pro děti chystá k vánočnímu učitel J. Biskup z Klatov. — Sbírka se jmenuje od „Od jara do zimy“ a přinese veršů, které byly otisknuty v různých časopisech. Knížku

tvorností a smělými nadějemi, vrcholícími, ve snaze, sblížit se s touto dívkou a jejíž celá bytost vydechovala podivným kouzlem, jemuž nemohl odolati a ani se již o to nesnažil.

Obě dívky obcházely ostrov, nemajíce zdání, že jsou sledovány. Karel bedlivě slyšel a přesvědčoval se, že se mimojdoucích nevšímají, s nikým nekoketují a po mužích se neohlíží, čímž se od ostatních dívek výrazně lišily.

Zůstaly až do konce koncertu a teprve potom, opustivše ostrov, daly se po nábřeží směrem k mostu Palackého. Karel stále v patách za nimi a když davy, vyšlé ze Slovanského ostrova, se rozptýlily do postranních ulic, přiblížil se k nim co nejvíce a ony záhy jej zpozorovaly. Ba zdálo se mu, že jeho neznámá, když si prohlížely knihy ve výkladní skříni knihkupcově, i trochu se poohlédla, aby zvěděla, kdo je tak vytrvale z povzdálí provází.

V té chvíli však poznal, že není sám, kdož je následuje. Dva mladí pánové měli asi též zámysly jako on, neboť záhy potom, když dívky odstoupily od výkladní skříň, nabídl jim nepokrytě svůj doprovod. Karel zřejmě zaražen a rozechvěn pozoroval bedlivě, co se bude dít. — Chvěl se obavou, aby snad

lodie Smetanovy, po té zas Dvořákovy a posléze sladký a snivý příval tónů Fibichova „Snění“ byl nejvhodnějším povzbuzením pro roztoužení, všude kolem klíčí.

Karel stanul poblíže hudby, kde zahlédl několik svých přátel a naslouchaje rozkošným tónům, oddal se pozorování proudícího davu. Bylo mu milo tu postáti v záplavě slunce a obdivovati přecházející děvčátka, mladičká a sličná, nově oděná v pěkné jarní šatečky. Téměř všem výborně slušely tyto světlé barvy, jež sebou přináší jaro a za nejedním z nich se Karel ohlédl. Mladá pružná líčka vábně, ba svůdně se rýsovala v tenkých tkaninách lahodně přiléhajících a prozrazujících mnohé z oněch půvabů, jež mají zůstatí skryty. Bylo tu skutečně mnoho mladičkých krasavic, slibně se rozvíjejících a Karel si prohlížel všechny od vábných koketních kloboučků, až po vzdušné miniaturní střevíčky, jež často vyloudily v jeho mysli vzpomínku na báj o spanilé nožce Popelčiny. — Moderní krátké sukničky dávaly uplatnění se rozkošnému tvaru dívčích nožek až ke kolínkům a rytmus krásných vábných linií ho bezděčně uchvacoval. — Při pohledu na toto dostaveníčko krásy a půvabu, rafinavosti a vkusu, pocítil Karel znovu, jako již častokrát

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, kle-novky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

E 120/39-63

Dražební vyhláška.

Dne 29. ledna 1940 o 9. hodině dopolední bude konána u podepsaného soudu v úřadovně č. 30

nucená dražba nemovitostí:

rolnické usedlosti čp. 10 v Poděvousích, s příslušenstvím zaps. ve vl. č. 19. pozemkové knihy kat. území poděvousy.

Odhadní cena: 128.107.— K (s příslušenstvím)
(Cena příslušenství 10.440.—)

Nejmenší podání: 85.404,70 K.

Práva, která by nedopouštěla dražby, budtež ohlášena nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby u soudu, jinak by již nemohla být uplatňována k nemovitosti samé na újmu bezelstného vydražitele.

V ostatním se odkazuje na dražební vyhlášku na soudní desce.

Okresní soud v Domažlicích, odd. II.,
dne 29. listopadu 1939.**Odborný ženský lékař**

Telefon 1202.

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v. v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30,

I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

E 75/39-11.

Dražební vyhláška.

Dne 24. ledna 1940 o 10. hod. dopolední bude konána u podepsaného soudu v úřadovně č. 30

nucená dražba nemovitostí:

ideální polovice rolnické usedlosti čp. 10 v Poděvousích s příslušenstvím, zaps. ve vložce č. 10 pozemkové knihy kat. území Poděvousy.

Odhadní cena: 64.053,50 K

(Cena příslušenství: 5.220.— K)

Nejmenší podání: 42.702,35 K.

Tato nemovitost bude vyvolána pouze tehdy, jestliže nebude při veřejné dražbě téhož dne konané prodána nemovitost celá.

Práva, která by nedopouštěla dražby, budtež ohlášena nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby u soudu, jinak by již nemohla být uplatňována k nemovitosti samé na újmu bezelstného vydražitele.

V ostatním se odkazuje na dražební vyhlášku na úřední desce.

Okresní soud v Domažlicích, odd. II.,
dne 29. listopadu 1939.

E 74/39-10

Dražební vyhláška.

Dne 24. ledna 1940 o 11. hodině dopoled. bude konána u podepsaného soudu v úřadovně č. 30-I

nucená dražba nemovitostí:

ideální polovice rolnické usedlosti čp. 10 Poděvousích s přísl., zapsaná ve vložce č. 10 pozemkové knihy pro kat. území Poděvousy.

Odhadní cena: 64.053,50 K [s příslušenstvím]

[Cena příslušenství: 5.220.—]

Nejmenší podání: 42.702,35 K

Tato nemovitost bude vyvolána pouze tehdy, jestliže při dražbě téhož dne konané se neprodá nemovitost celá.

Práva, která by nedopouštěla dražby budtež ohlášena nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby, u soudu, jinak by již nemohla být uplatňována k nemovitosti samé na újmu bezelstného vydražitele.

V ostatním se odkazuje na dražební vyhlášku na úřední desce.

Okresní soud v Domažlicích, odd. II.,
dne 29. listopadu 1939.

E 142/39-7

Dražební vyhláška.

Dne 16. ledna 1940 o 10. hodině dopolední bude konána u podepsaného soudu v úřadovně č. 30-I.

nucená dražba nemovitostí:

domu čp. 202 ve Staňkově vsi se stav. parc. č. kat. 239 a poz. parc. č. k. 897/4 a 898/8 zahrady.

Odhadní cena: 50.717.— K.

Nejmenší podání: 33.811,35 K.

Práva, která by nedopouštěla dražby, budtež ohlášena nejpozději při dražebním roku před počátkem dražby u soudu, jinak by již nemohla být uplatňována k nemovitosti samé na újmu bezelstného vydražitele.

V ostatním se odkazuje na dražební vyhlášku na úřední desce.

Okresní soud v Domažlicích, odd. II.,
dne 29. XI. 1939.**Domovské listy**a jiné tiskopisy pro obecní úřady
má na skladě:

Tiskárna — Závorka — Staňkov.

Čtete**Staňkovsko!**obohatí pěknými obrázky odb. učitelka
J. Brožová.**Letošní Nobelovu**
cenu obdržel finský spisovatel Frans Emil Sillanpaa. Jeho vysoce ceněný román „Umírala mladičká“ vyšel v Topičových Bílých knihách již v r. 1937 v překladu Al. Šikla jako druhé velké románové dílo finské literatury. Topičova edice redakce Bílých knih se opravdu snaží o přínosy nových a trvalých hodnot, což potvrzuje počta autorů díla v edici vydaného.

Už máte zapraveno předplatné?

před tím, že onen čas, který za války ztrávil v zapadlém pohorském městečku, plném vzájemné nesnášenlivosti, závislosti a bohužel i mrzkého udavačství, vlastně ani nežil, že teprve nyní v Praze vrací se k vlastnímu smyslu života.

Minulo poledne a promenádní koncert se blížil ku konci. Ale Karel tu stál dosud a pozoroval ono proudění, v němž ti, kdož vzbudili jeho zájem, vždy na chvíli se v promenádním kole vzdalovali, aby se opět po chvíli vynořili před jeho pohledem. — Řady počaly však již valně řádnouti a tu Karel pomyslel na odchod. Půjde na oběd k Morávkům, kam přijde i Viktor s nímž si na odpoledne smluvil vycházku, již bude nutno zkrátit, neboť večer půjde do divadla, což včera ještě nevěděl. Proto bude nutno jít dříve k obědu, aby bylo možno záhy vyrazit. Avšak v tom okamžiku, když se rozhodl opustit koncert, zůstal stát jako přimrazen. Mezi přecházejícími zahlédl dívku, po níž tak dlouho toužil. Svoji neznámou. Zvláštní pocit proběhl jeho tělem, pocit radosti a vzrušení, jehož silou Karel sám byl překvapen. — Neznámá nebyla sama, kráčela ve společnosti jiné dívky, která vedla na řemínku velkého, pěkného vlčáka. Karel oči s ní nespustil, vmísil se

do davu a následoval je. Ovšem, že nepozorován a z povzdálí, ale za to velmi opatrně, aby mu ve víru promenujících nemohly uniknouti. V té chvíli zapomněl na oběd i na odpolední výlet s Viktorem, ba i na večerní Aidu, na níž se tolik těšil a všechna jeho mysl byla naplněna touhou přiblížit se k oné sličné neznámé. — Byla skutečně velmi krásná, ba zdála se mu ještě svůdnější než tehdy poprvé a než v představách, v nichž žila v jeho duši. Její oděv, jednoduchý sice, ale neobyčejně elegantní, prozrazoval nevšední vkus majitelky a její lahodná chůze byla skutečným projevem radostné mladosti a vzcházejícího jara. Čím více se k ní a k její družce přibližoval, tím pozorněji sledoval její zteplou postavu a lačnými pohledy pohlížel na rytmickou hru jejích bezvadných nožek. Spíše se vznášela než kráčela a její nožky tak divuplně, jež ztápěly se ve filigránských střevíčkách, jako by utkaných z jemných a vzájemně se křížujících pásků s vysokým podpatkem, připadaly Karlovi jako dvě štíhlé spanilé lodyhy, nesoucí na svém vrcholu nejrozkosnější květ přírody.

Karel poznal, že na spáncích ozývají se mu tepny. V jeho nitru prudkým rozmachem vznala se touha napájená hýřivou obrazo-